

14. ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΩΒ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Ίδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας· ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ, και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύσπλαγχνος ο Κύριος και οικτίρμων.» Ιακώβου 5/ε' 11.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Β' Κορ. 5/ε' 7, Ιώβ 1/α' – 2/β' 8, Ματθ. 4/δ' 10, 13/ιγ' 39, Ιωάν. 8/η' 1-11, Εβρ. 11/ια' 10, 4/δ' 15.

Φθάσαμε στο τέλος αυτής της τριμηνίας και της μελέτης μας. Παρότι καλύψαμε μεγάλο μέρος του βιβλίου, πρέπει να παραδεχθούμε πως αφήσαμε πολλά σημεία, και συνεπώς πολλά διδάγματα. Το ίδιο ισχύει και με τα κοσμικά ζητήματα, όσο περισσότερο μαθαίνεις τόσο περισσότερο συνειδητοποιείς ότι έχεις να μάθεις περισσότερα πράγματα. Και αν αυτό ισχύει για ό,τι αφορά τη φυσική, την αστρονομία και τις μαθηματικές εξισώσεις, πόσο μάλλον για τον Λόγο του Θεού!

«Δεν πρέπει να αμφιβάλλουμε για το λόγο του Θεού επειδή αδυνατούμε να καταλάβουμε τα μυστήρια της πρόνοιάς Του. Στο φυσικό κόσμο διαρκώς περιβαλλόμαστε από θαυμάσια πράγματα που υπερβαίνουν την ικανότητα της νοημοσύνης μας. Πρέπει λοιπόν να παραξενευόμαστε αν στον πνευματικό κόσμο ανακαλύπτουμε μυστήρια που δεν είμαστε ικανοί να βυθομετρήσουμε; Η δυσκολία βρίσκεται μόνο στην αδυναμία και στη στενότητα της ανθρώπινης αντίληψης.» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 158.

Είναι αλήθεια πως πολλά μυστήρια παραμένουν, ιδιαίτερα σε βιβλία όπως αυτό του Ιώβ όπου τίθενται οι δυσκολότερες ερωτήσεις της ζωής. Παρόλα αυτά θα κοιτάξουμε να πάρουμε κάποια διδάγματα από αυτή την ιστορία που θα μας βοηθήσουν να παραμείνουμε πιστοί στον Κύριο, ακόμη και μέσα στις δυσκολίες.

Κυριακή 25 Δεκεμβρίου

ΒΑΔΙΖΟΝΤΑΣ ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Διαβάστε Β' Κορ. 5/ε' 7 και 4/δ' 18. Ποιες σημαντικές αλήθειες αναφέρονται σ' αυτά τα εδάφια; Πώς αυτές οι αλήθειες μπορούν να μας βοηθήσουν στην προσπάθειά μας να είμαστε πιστοί ακόλουθοι του Κυρίου;

.....

.....

Το άμεσο μήνυμα του εδαφίου στην Β' Κορ. 4/δ' 18 είναι εσχατολογικό και αναφέρεται στη στιγμή που θα ενδυθούμε την αθανασία, μία σπουδαία υπόσχεση που μέλλει να εκπληρωθεί. Αυτή την υπόσχεση πρέπει να την περιμένουμε με πίστη, μιας και είναι κάτι που ακόμη δεν έχει γίνει. Παρομοίως, το βιβλίο του Ιώβ μας δείχνει ότι υπάρχει μία πραγματικότητα πέρα από αυτήν που βλέπουμε. Αυτό ωστόσο, δεν πρέπει να μας δυσκολεύει στο να το κατανοήσουμε, όταν η επιστήμη έχει δείξει την ύπαρξη αόρατων δυνάμεων γύρω μας.

Ένας ποιμένας στάθηκε μπροστά στην εκκλησία μίας μεγάλης πόλης. Ζήτησε από τη συνάθροιση να κάνουν ησυχία. Έπειτα έβγαλε ένα ράδιο και έψαχνε σταθμούς. Διάφοροι θόρυβοι ακούγονταν από το ράδιο. Στην συνέχεια είπε: «Από πού ήρθαν αυτοί οι ήχοι; Από το ίδιο το ράδιο; Όχι, αυτοί οι ήχοι ήταν στον αέρα, μιας και τα ραδιοκύματα είναι το ίδιο υπαρκτά όσο και η φωνή μου. Το γεγονός ότι δεν τα βλέπουμε, δεν τα αισθανόμαστε ή δεν τα ακούμε, δεν σημαίνει και ότι δεν υπάρχουν.»

Ποια άλλα πράγματα που δεν βλέπουμε, υπάρχουν γύρω μας; Τι πνευματικά διδάγματα μπορούμε να πάρουμε από το γεγονός ότι αυτές οι αόρατες δυνάμεις υπάρχουν, και επηρεάζουν τη ζωή μας;

.....

.....

Όπως είδαμε, στο βιβλίο του Ιώβ, κανένας από τους ήρωες δεν κατανοούσε το τι πραγματικά συνέβη. Πίστευαν στον Θεό και είχαν κάποια αντίληψη για Εκείνον, τον χαρακτήρα και την δημιουργική Του δύναμη. Πέρα όμως από την πραγματικότητα που μπορούσαν να δουν – τις συμφορές του Ιώβ – δεν είχαν ιδέα για το τι συνέβαινε στο παρασκήνιο. Το ίδιο και εμείς, μπορεί να μην έχουμε ιδέα για το τι γίνεται με τις αόρατες δυνάμεις γύρω μας. Το βιβλίο του Ιώβ μας διδάσκει ότι πρέπει να μάθουμε να ζούμε με πίστη, αναγνωρίζοντας τις αδυναμίες μας και πόσο περιορισμένη είναι η γνώση μας.

Δευτέρα 26 Δεκεμβρίου

Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Ένα από τα μεγαλύτερα ερωτήματα που έχουν απασχολήσει την ανθρώπινη σκέψη, έχει να κάνει με το κακό. Παρότι κάποιοι φιλόσοφοι, ακόμη και θεολόγοι, έχουν αρνηθεί την ύπαρξη του κακού, οι περισσότεροι άνθρωποι διαφωνούν μαζί τους. Το κακό υπάρχει και είναι μέρος αυτού του κόσμου. Αν και υπάρχουν διαφωνίες ως προς το τι είναι κακό και τι όχι, οι περισσότεροι από εμάς, το ξέρουμε όταν το βλέπουμε. Το κακό μπορεί να χωριστεί σε δύο κατηγορίες: φυσικό και ηθικό. Το φυσικό κακό είναι αυτό που προέρχεται από φυσικές καταστροφές όπως είναι οι σεισμοί, οι πλημμύρες, ή οι λοιμοί. Το ηθικό κακό είναι αποτέλεσμα ενεργειών άλλων ανθρώπων, όπως ο φόνος και η ληστεία. Υπάρχουν πολλές θεωρίες, παλαιές και σύγχρονες, σχετικά με την ύπαρξη του κακού. Ως Αντβεντιστές πιστεύουμε, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, ότι το κακό προέρχεται από ένα δημιουργημένο ον, τον Σατανά. Πολλοί αρνούνται την ύπαρξη του Σατανά. Αυτό όμως έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την ξεκάθαρη διδασκαλία της Αγίας Γραφής ότι ο Σατανάς είναι ένα υπαρκτό ον που θέλει να βλάψει όσο το δυνατόν περισσότερο τους ανθρώπους. Αυτήν την αλήθεια την βλέπουμε ιδιαίτερα στο βιβλίο του Ιώβ.

Διαβάστε Ιώβ 1/α' 1 – 2/β' 8. Πώς αυτά τα δύο κεφάλαια μας βοηθάνε να καταλάβουμε το ρόλο του Σατανά και του κακού στον κόσμο;

.....
.....

Στην περίπτωση του Ιώβ, ο Σατανάς ευθυνόταν τόσο για το φυσικό όσο και για το ηθικό κακό που τον βρήκε. Αυτό όμως που βλέπουμε στο ομώνυμο βιβλίο είναι ότι δεν σχετίζεται απαραίτητα η κάθε θλίψη με δαιμονική δραστηριότητα. Το γεγονός είναι ότι όπως οι ήρωες του βιβλίου, έτσι κι εμείς δεν μπορούμε να ξέρουμε όλους τους λόγους που συμβαίνουν οι συμφορές. Στους διαλόγους μάλιστα, πουθενά δεν αναφέρθηκε πως ο Σατανάς ήταν ο υπαίτιος των δυστυχιών του Ιώβ. Οι ομιλητές κατηγορήσαν τον Θεό, τον Ιώβ, αλλά ποτέ τον Σατανά. Παρόλα αυτά, στο βιβλίο του Ιώβ βλέπουμε ποιος πραγματικά ευθύνεται για το κακό στη γη.

ΣΚΕΨΗ: Τι μας λένε αυτά τα εδάφια για την ύπαρξη του Σατανά; Αποκ. 22/κβ' 12, Ματθ. 4/δ' 10, 13/ιγ' 39, Λουκ. 8/η' 12, 13/ιγ' 16, 22/κβ' 3,31, Πράξ. 5/ε' 3, Α' Πέτρ. 5/ε' 8. Τι παραδείγματα έχετε από την επιρροή του Σατανά στη ζωή σας; Πώς μπορείτε να προστατευθείτε από αυτόν;

Τρίτη 27 Δεκεμβρίου

ΜΕ ΤΕΤΟΙΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ...

Οι άνδρες που επισκέφθηκαν τον Ιώβ, είχαν καλά κίνητρα. Άκουσαν τα δυσάρεστα γεγονότα και πήγαν «να συλλυπηθώσιν αυτόν και να παρηγορήσωσιν αυτόν» (Ιώβ 2/β' 11). Ωστόσο, αφότου άκουσαν τον Ιώβ να θρηνεί για τις συμφορές που τον βρήκαν, αισθάνθηκαν πως ήταν πιο σωστό να του καταδείξουν το λάθος του και να διορθώσουν την θεολογία του, παρά να τον ενθαρρύνουν και να τον παρηγορήσουν στη θλίψη του. Τελικά όλοι τους είχαν άδικο. Φανταστείτε όμως να είχαν δίκιο! Ας υποθέσουμε πως όλα όσα συνέβησαν στον Ιώβ ήταν επειδή τα άξιζε. Ακόμη κι αν είχαν δίκιο, τι θα κέρδιζαν μ' αυτό; Τι χρειαζόταν ο Ιώβ, τη σωστή θεολογία ή μήπως κάτι εντελώς διαφορετικό;

Διαβάστε Ιωάν. 8/η' 1-11. Σε τι αναφέρεται ο Ιησούς που αυτοί οι άνδρες στερούνταν;

.....
.....
Σ' αυτήν την ιστορία υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ της μοιχαλίδας και των κατηγορών της από τη μία, και του Ιώβ και των κατηγορών του από την άλλη. Η γυναίκα ήταν ένοχη. Μπορεί να ήταν λιγότερο ένοχη από εκείνους που την κατηγορούσαν, ωστόσο παρέμενε ένοχη. Απεναντίας, ο Ιώβ δεν ήταν ένοχος, τουλάχιστον όχι γι' αυτό που τον κατηγορούσαν. Αλλά ακόμη κι αν ήταν ένοχος όπως αυτή η γυναίκα, ο Ιώβ χρειαζόταν ό,τι ακριβώς χρειαζόταν και εκείνη, καθώς και όλοι όσοι υποφέρουν: χάρη και συγχώρηση. «Με τη συγχώρηση αυτής της γυναίκας και με την ενθάρρυνση που της έδωσε για να ζήσει μία καλύτερη ζωή, ο χαρακτήρας του Χριστού ακτινοβολεί στα πλαίσια της ομορφιάς της τέλειαις δικαιοσύνης. Χωρίς να δικαιολογεί την αμαρτία ούτε και να μειώνει το αίσημα της ενοχής, ο Χριστός αποβλέπει όχι στο να καταδικάσει αλλά στο να σώσει. Το μόνο που είχε να προσφέρει την αμαρτωλή αυτή γυναίκα ο κόσμος ήταν η καταδίκη και ο χλευασμός, αλλά ο Ιησούς προφέρει λόγια παρηγορίας και ελπίδας.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 435.

Αυτό που μας διδάσκει το βιβλίο του Ιώβ είναι να φερόμαστε στους άλλους όπως θα θέλαμε να μας φερθούν εάν ήμασταν στη θέση τους.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να μάθουμε να είμαστε πιο συμπονετικοί προς εκείνους που υποφέρουν, ακόμη κι αν υποφέρουν από δικά τους λάθη;

Τετάρτη 28 Δεκεμβρίου

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΑΓΚΑΘΙΑ ΚΑΙ ΤΡΙΒΟΛΙΑ

Όπως όλοι γνωρίζουμε η ζωή είναι σκληρή. Μετά την Πτώση, ο Κύριος είπε στους προπάτορές μας ποια θα ήταν τα αποτελέσματα της παράβασής τους (δείτε Γέν. 3/γ' 16-24) και ότι τα πράγματα θα δυσκόλευαν περισσότερο. Άλλωστε, εάν οι δυσκολίες μας ήταν μόνο τα αγκάθια και τα τριβόλια, η ανθρωπίνη ύπαρξη θα ήταν εντελώς διαφορετική από αυτή που ξέρουμε σήμερα. Αν κοιτάζουμε γύρω, το μόνο που βλέπουμε είναι θλίψη, αρρώστιες, φτώχεια, πόλεμοι, εγκλήματα, κατάθλιψη, μόλυνση, αδικία. Ο ιστορικός Ηρόδοτος, έγραψε για μία κοινωνία στην οποία οι άνθρωποι θρηνοούσαν όποτε ένα μωρό γεννιόταν, επειδή ήξεραν πως αναπόφευκτα θα γνώριζε την θλίψη και θα υπέφερε όσο μεγάλωνε. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί την λογική που υπάρχει σ' αυτήν την σκέψη. Στο βιβλίο του Ιώβ υπάρχει ένα μήνυμα για την ανθρωπίνη κατάσταση. Όπως είδαμε, ο Ιώβ θα μπορούσε να θεωρηθεί σύμβολο όλης της ανθρωπότητας, μιας και όλοι έχουμε υποφέρει, και πολλές φορές άδικα σε σχέση με τις αμαρτίες που κάναμε. Δεν ήταν δίκαιο για τον Ιώβ, όπως δεν ήταν δίκαιο και για εμάς. Και παρόλα αυτά, στο βιβλίο του Ιώβ βλέπουμε ότι ο Θεός είναι Παρών, ξέρει τι γίνεται, και υπόσχεται ότι τίποτα δεν γίνεται χωρίς λόγο. Οι σύγχρονοι άθεοι συγγραφείς προσπαθούν να συμβιβαστούν με την ματαιότητα της ζωής που σταματάει για πάντα στον θάνατο. Αγωνίζονται να βρουν απαντήσεις, αλλά δεν τα καταφέρνουν επειδή αυτή η ζωή από μόνη της δεν έχει κάτι να μας προσφέρει. Υπάρχει μία αθεϊστική φιλοσοφία, ο «μηδενισμός». Σύμφωνα μ' αυτήν ο κόσμος και η ζωή μας σ' αυτόν, δεν έχουν καμία σημασία.

Το βιβλίο του Ιώβ όμως μας οδηγεί σε μία πραγματικότητα πέρα από αυτήν που ο μηδενισμός απειλεί τη θνητή ζωή μας. Μας στρέφει στον Θεό και στην ύπαρξη ενός μέρους από όπου μπορούμε να πάρουμε ελπίδα. Βλέπουμε πως ό,τι μας συμβαίνει δεν γίνεται άσκοπα και ότι ο Θεός που ξέρει τα πάντα, υπόσχεται μία μέρα να τα τακτοποιήσει όλα. Παρά τα αναπάντητα ερωτήματα που υπάρχουν στο βιβλίο του Ιώβ (δείτε Γέν. 3/γ' 19, Ιώβ 2/β' 8), μας δίνεται ελπίδα για κάτι μεγαλύτερο από αυτό που μπορούμε να αντιληφθούμε με τις αισθήσεις μας.

ΣΚΕΨΗ: Ποια εδάφια της Αγίας Γραφής δείχνουν την μεγάλη ελπίδα που υπερβαίνει καθετί που ο κόσμος προσφέρει; (δείτε για παράδειγμα Εβρ. 11/α' 10, Αποκ. 21/κα' 2.)

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΙΩΒ

Βιβλικόι μελετητές ανά τους αιώνες, προσπάθησαν να βρουν παραλληλισμούς στην ιστορία του Ιώβ με του Ιησού. Και παρότι ο Ιώβ δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ακριβώς «τύπος» του Ιησού (όπως ήταν τα ζώα που θυσιάζονταν στο τελετουργικό σύστημα), υπάρχουν κάποιοι παραλληλισμοί. Μέσα από αυτούς μπορούμε να πάρουμε ένα ακόμη μάθημα: τι στοιχίζει η σωτηρία μας στον Κύριο.

Συγκρίνετε Ιώβ 1/α' 1 με Α' Ιωάν. 2/β' 1, Ιακ. 5/ε' 6 και Πράξ. 3/γ' 14. Τι παραλληλισμούς βρίσκουμε εδώ;

.....
.....
Διαβάστε Ματθ. 4/δ' 1-11. Τι παραλληλισμοί υπάρχουν εδώ μεταξύ του Ιησού και του Ιώβ;

.....
.....
Διαβάστε Ματθ. 26/κς' 61, Λουκ. 11/ια' 15,16 και Ιωάν. 18/ιη' 30. Πώς αυτά τα εδάφια σχετίζονται με την εμπειρία του Ιώβ;

.....
.....
Συγκρίνετε Ιώβ 1/α' 22 με Εβρ. 4/δ' 15. Τι παραλληλισμοί υπάρχουν;

.....
.....
Ο Ιώβ φυσικά δεν ήταν αναμάρτητος όπως ο Ιησούς, παρόλα αυτά ήταν πιστός και δίκαιος και έδινε δόξα στον Πατέρα. Ο Ιώβ δοκιμάστηκε από τον Διάβολο όπως ακριβώς και ο Ιησούς. Σε όλο το βιβλίο, ο Ιώβ δέχεται ψευδείς κατηγορίες όπως ακριβώς και ο Ιησούς. Τέλος, ίσως και το πιο σημαντικό, παρά τα όσα συνέβησαν, ο Ιώβ παρέμεινε πιστός στον Κύριο. Και για εμάς σημαντικό είναι ότι και ο Ιησούς παρέμεινε πιστός. Παρά τα όσα Του συνέβησαν, ο Ιησούς έζησε μία αναμάρτητη ζωή, κατά πάντα σύμφωνη με τον Θεό. Ο Ιησούς ήταν «απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού» (Εβρ. 1/α' 3), και έτσι απέκτησε τη δικαιοσύνη για τη σωτηρία, «δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας· διότι δεν υπάρχει διαφορά» (Ρωμ. 3/γ' 22). Και πάλι όμως η θλίψη και η πιστότητα του Ιώβ δεν ήταν παρά μόνο μία μικρή και ατελής απεικόνιση όσων ο Ιησούς, ο Λυτρωτής του, θα αντιμετώπιζε για τον ίδιο αλλά και για εμάς όταν θα ερχόταν «εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γής» (Ιώβ 19/ιθ' 25).

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Ανά τους αιώνες το βιβλίο του Ιώβ προκάλεσε ρίγος και ενθουσιασμό, σε Ιουδαίους, Χριστιανούς, ακόμη και Μουσουλμάνους αναγνώστες (οι οποίοι έχουν κάποιες διαφορές με την Βιβλική αναφορά). Όπως είδαμε, στο βιβλίο υπάρχουν κάποια αναπάντητα ερωτήματα. Ως ένα σημείο, αυτό δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Αλλωστε, από τη Γένεση μέχρι την Αποκάλυψη, ποιο βιβλίο δεν έχει αναπάντητα ερωτήματα; Η Αγία Γραφή στο σύνολό της δεν απαντάει σε κάθε θέμα που θίγει. Εάν θέματα όπως η πτώση της ανθρωπότητας και η σωτηρία, θα μελετούνται στην αιωνιότητα, πώς είναι δυνατόν σ' αυτό το βιβλίο, παρότι είναι εμπνευσμένο από τον Κύριο (Β' Τιμ. 3/γ' 16), να δίνονται απαντήσεις σε όλα;

Το βιβλίο του Ιώβ ωστόσο δεν είναι το μοναδικό. Αποτελεί μέρος μίας μεγαλύτερης εικόνας όπως φανερώνεται στο Λόγο του Θεού. Και ως μέρος αυτού του μεγάλου πνευματικού και θεολογικού μωσαϊκού, δίνει ένα δυνατό παγκόσμιο μήνυμα για όλους τους αγγελοφύλακες του Θεού. Και το μήνυμα είναι: πίστη μέσα στις αντιξοότητες. Ο Ιώβ είναι ένα ζωντανό παράδειγμα των λόγων του Ιησού: «Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθῆ» (Ματθ. 24/κδ' 13). Και ποιος πιστός, δεν αδικήθηκε; Και ποιος πιστός, δεν δέχθηκε προκλήσεις στην πίστη του και κατηγορήθηκε τη στιγμή που είχε ανάγκη να παρηγορηθεί; Στο βιβλίο του Ιώβ βλέπουμε την ιστορία κάποιου που τα υπέφερε όλα αυτά, και διατήρησε την πίστη και την ακεραιότητά του. Και καθώς μέσω της πίστης και της χάρης εμπιστευόμαστε Εκείνον που πέθανε στο σταυρό για εμάς, το μήνυμα για εμάς είναι, «Ύπαγε και συ, κάμνε ομοίως» (Λουκ. 10/ι' 37).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ελάτε στη θέση ενός Ιουδαίου που μελέτησε το βιβλίο του Ιώβ αλλά έζησε πολύ πριν την έλευση του Ιησού. Τι ερωτήσεις πιστεύετε μπορεί να είχε που εμείς σήμερα δεν έχουμε; Πώς η ιστορία του Ιησού και όσα έχει κάνει για εμάς, μας βοηθάει να καταλάβουμε καλύτερα το βιβλίο του Ιώβ;
2. Όταν δείτε τον Ιώβ, τι θα τον ρωτήσετε;
3. Ποιο ήταν το βασικό πνευματικό δίδαγμα που πήρατε αυτή την τριμηνία;